

Sygn. akt I Ns 647/12

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Kawecki

Protokolant: Beata Olewińska

po rozpoznaniu w dniu 06 lipca 2015 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z wniosku **H. P.**

przy uczestnictwie **Z. P.**

o dział spadku po H. R.

p o s t a n a w i a:

I/ ustalić, że w skład spadku po H. R., zmarłej dnia 04 listopada 2011 roku w B., ostatnio stale zamieszkałej w B., wchodzi następujące przedmioty majątkowe:

1/ równowartość kwoty 831,67 USD, zgromadzonej na rachunku bankowym nr (...) prowadzonym przez Bank (...) Spółkę Akcyjną I Oddział w D.,

w wysokości 3 136,14 zł,

2/ samochód osobowy marki (...), nr rej. (...), rok produkcji 1992, o wartości

2 500 zł;

3/ zegarek marki (...), o wartości 400 zł;

4/ złoty pierścionek z różowym kamieniem syntetycznym, o wartości 500 zł,

o ogólnej wartości **6 536,14 zł** (sześć tysięcy pięćset trzydzieści sześć złotych czternaście groszy);

II/ dokonać działu spadku po H. R. opisanego w punkcie I postanowienia w ten sposób, że

a) wnioskodawcy H. P. przyznać następujące przedmioty majątkowe:

1/ zegarek marki (...), o wartości 400 zł;

2/ złoty pierścionek z różowym kamieniem syntetycznym, o wartości 500 zł,

o ogólnej wartości 900 zł (dziewięćset złotych);

b) uczestnikowi postępowania Z. P. przyznać następujące przedmioty majątkowe:

1/ równowartość kwoty 831,67 USD, zgromadzonej na rachunku bankowym nr (...) prowadzonym przez Bank (...) Spółkę Akcyjną I Oddział w D.,

w wysokości 3 136,14 zł,

2/ samochód osobowy marki (...), nr rej, (...), rok produkcji 1992, o wartości

2 500 zł (dwa tysiące pięćset złotych),

o ogólnej wartości **5 636,14 zł** (pięć tysięcy sześćset trzydzieści sześć złotych czternaście groszy);

III/ zasądzić od uczestnika postępowania Z. P. na rzecz wnioskodawcy H. P. kwotę **2 368,07 zł** (dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt osiem złotych siedem groszy) tytułem wyrównania jego udziału w spadku, płatną w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty uprawomocnienia się postanowienia, z odsetkami ustawowymi na wypadek opóźnienia w płatności;

IV/ nakazać uczestnikowi postępowania Z. P., aby wydał wnioskodawcy H. P. zegarek marki (...) oraz złoty pierścionek z różowym kamieniem syntetycznym, w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty uprawomocnienia się postanowienia;

V/ przyznać ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie rzecz adwokat B. K. z Kancelarii Adwokackiej w D. kwotę **4 428 zł** tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestnikowi postępowania z urzędu;

VI/ nakazać wnioskodawcy H. P. uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę **154,59 zł** tytułem części wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

VII/ ustalić, że wnioskodawca i uczestnik postępowania ponoszą we własnym zakresie koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

początek tekstu

[Przewodniczący 00:04:38.858]

Wnioskodawca H. P. wniósł o ustalenie, że w skład spadku po H. R., zmarłej dnia 4 listopada 2011 roku w B., ostatnio stale zamieszkałej w B., wchodzi następujące przedmioty majątkowe. Punkt 1 - środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym numer (...) prowadzonym przez Bank (...) Oddział w D. w kwocie 831,67 USD. Punkt 2 - samochód osobowy marki T. (...), rok produkcji 1992, numer rejestracyjny (...) o wartości 2.500 złotych. Punkt 3 - złoty zegarek o wartości 16.900 złotych. Punkt 4 - pierścionek z brylantem o wartości 5.000 złotych. Punkt 5 - środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym numer (...) prowadzonym przez (...) SA Oddział w B.. Punkt 6 - środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym złotówkowym prowadzonym przez Bank (...) SA Oddział w B.. Punkt 7 - środki pieniężne zgromadzone na rachunku walutowym prowadzonym przez Bank (...) SA Oddział w B. o wartości 100.000 USD. Nadto wniósł o dokonanie działu spadku po H. R. przez przyznanie przedmiotów majątkowych opisanych w punktach 3 i 4 oraz połowy środków pieniężnych opisanych w punktach 1 i 5, 6 i 7 na jego wyłączną własność, zaś przedmiotu majątkowego opisanego w punkcie 2 oraz połowy środków pieniężnych opisanych w punktach 1 i 5, 6 i 7 na wyłączną własność uczestnika postępowania, a nadto rozstrzygnięcie o kosztach postępowania według norm przepisanych. Na uzasadnienie wniosku podał, że spadek po H. R. na mocy ustawy nabyli jej synowie, on i uczestnik postępowania Z. P., obaj po 1/2 części. W skład spadku po spadkodawczyni wchodzi natomiast przedmioty majątkowe opisane we wniosku, które znajdują się od dnia śmierci spadkodawczyni w wyłącznym posiadaniu uczestnika postępowania. Dodał, że spadkodawczyni posiadała obywatelstwo polskie jak również od 1995 roku obywatelstwo Stanów Zjednoczonych. Spadkodawczyni zamieszkiwała, bowiem w USA od 1971 roku i tam też pobierała świadczenia z tytułu pracy, a następnie świadczenia emerytalne w kwocie 8.000 USD rocznie. Jak wynika zaś z załączonego oświadczenia spadkodawczyni z dnia 23 stycznia 2001 roku sporządzanego dla potrzeb uzyskania wizy do USA przez jej wnuczkę E. P., posiadała ona oszczędności w kwocie 72.000 USD oraz nieruchomości wartą 110.000 USD, którą sprzedała w dniu 18 grudnia 2002 roku za cenę 135.000 USD. Wyżej wymienione środki pieniężne po powrocie

do kraju złożyła natomiast na rachunkach bankowych, o których mowa na wstępie. W piśmie przygotowawczym z dnia 7 stycznia 2013 roku, uczestnik postępowania Z. P. poparł wniosek, co do zasady, jednocześnie kwestionując skład i wartość masy spadkowej w niej opisanej. W związku z tym wniósł o ustalenie, że w skład spadku po H. R. wchodzi następujące składniki. Punkt 1 - środki pieniężne należne tytułem emerytury z USA zgromadzone na rachunku bankowym w Banku (...) Oddział w D. numer (...), z saldem zamknięcia na dzień 8 listopada 2011 roku w kwocie 831,67 USD. Punkt 2 - środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym w Banku (...) SA Oddział w B. numer (...), z saldem zamknięcia na dzień 8 listopada 2011 roku w kwocie o złotych. Punkt 3 - samochód osobowy marki T. (...), numer rejestracyjny (...), rok produkcji 1992. Punkt 4 - pierścionek z różowym oczkiem o nieznanym mu wartości. Punkt 5 - meble pozostawione w mieszkaniu sprzed 20 lat, bez wartości handlowej. Punkt 6 - długi spadkowe w kwocie 1.281 złotych 80 groszy, dopłata do pochówku. Nadto wniósł o dokonanie działu spadku według ustaleń wnioskodawcy i jego, a w razie braku porozumienia przez przyznanie im po połowie z ustalonej wartości spadku z uwzględnieniem długów spadkowych. Podniósł, że brak jest dowodów na przyjęcie składu majątku spadku wskazanego przez wnioskodawcę, jaki miał rzekomo należeć do zmarłej w chwili jej śmierci. Wiadomo, bowiem o istnieniu dwóch kont bankowych wskazanych wyżej. Jednocześnie podniósł, że roszczenia wnioskodawcy wskazują, iż nie miał on przed śmiercią żadnego kontaktu ze zmarłą, nawet nie interesował się jej stanem zdrowia. H. R. w okresie od 19 listopada 2009 roku do dnia śmierci przebywała, bowiem w (...) w B., w związku, z czym jej emerytura była przekazywana na rzecz (...), ponadto stale przyjmowała leki, które były bardzo kosztowne. Z tego względu dalece nieadekwatną do rzeczywistości jest kwota, na jaką zdaniem wnioskodawcy miał opiewać majątek spadkodawczyni na dzień jej śmierci, albowiem kwotą tą jest, co najwyżej kwota, za którą można zmarłej postawić pomnik, co niewątpliwie należy do wspólnego obowiązku spadkobierców. Zarzucił również, że dokumenty złożone przez wnioskodawcę, a datowane głównie na rok 2001 nie stanowią dowodu stanu majątku spadkodawczyni, nawet nie zawierają informacji z jakąkolwiek dozą prawdopodobieństwa, iż majątek zmarłej 10 lat później opiewał na kwotę chociażby przybliżoną. Sąd ustalił i zważył, co następuje. Zgodnie z przepisem art. 684 Kodeksu postępowania cywilnego w postępowaniu o dział spadku, skład i wartość majątku ulegającego podziałowi ustala Sąd. Należy przy tym podkreślić, że skład majątku spadku ustala się według stanu z chwili otwarcia spadku, zaś podziałowi podlegają jedynie te przedmioty majątkowe, które istnieją w chwili orzekania i należą do tego majątku. Trzeba równocześnie zauważyć, że wartość tych przedmiotów majątkowych ustala się według cen z chwili orzekania. Z drugiej strony wymaga podkreślenia, że do majątku spadku należą tylko przysługujące spadkodawcy przedmioty majątkowe, które istniały w chwili jego śmierci. Stosownie do opisanych wyżej obowiązków w toku postępowania Sąd podjął czynności w celu ustalenia w oparciu o twierdzenia uczestników postępowania i przeprowadzone dowody, jaki jest rzeczywisty skład, jaka rzeczywista wartość majątku spadku po H. R.. W pierwszym rzędzie należało jednak zaznaczyć, że na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 4 kwietnia 2012 roku, znajdującego się w aktach sprawy o sygn. I Ns (...), Sąd ustalił, iż spadkodawczyni H. R. zmarła w dniu 4 listopada 2011 roku w B., a spadek po niej na mocy ustawy nabyli jej synowie, wnioskodawca H. P. i uczestnik postępowania Z. P., obaj po 1/2 części. Oceniając zaś zebrany w sprawie materiał dowodowy, a mianowicie pisemne oświadczenie o przyjęciu obowiązku utrzymania osoby zapraszanej z dnia 23 stycznia 2001 roku wraz z tłumaczeniem przysięgłym z języka angielskiego na język polski i historię sprzedaży od 2001 roku do dnia obecnego z dnia 15 stycznia 2012 roku wraz z tłumaczeniem przysięgłym z języka angielskiego na język polski, potwierdzenie wypłaty z dnia 8 listopada 2011 roku, potwierdzenie przelewu z dnia 12 listopada 2002 roku wraz z poświadczonym tłumaczeniem z języka angielskiego na język polski, historię operacji na rachunku bankowym spadkodawczyni Banku (...) Oddział w D. w okresie od 1 października 2007 roku do 4 listopada 2011 roku, historię rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowego posiadanego przez spadkodawczynię w (...) Banku (...) SA za okres od 1 października 2007 roku do 4 listopada 2011 roku oraz historię rachunków spadkodawczyni prowadzonych przez Bank (...) SA w okresie od 1 października 2007 roku do dnia likwidacji tych rachunków, historię operacji na rachunku bankowym uczestnika postępowania w Banku (...) SA z siedzibą we W. Oddział w B. numer (...) za okres od 12 listopada 2002 roku do 4 listopada 2011 roku, a także zeznania świadków A. K. [? 00:14:19.367]

i K. P. i M. P., jak też biorąc pod uwagę twierdzenia uczestnika postępowania oraz pisma Banku (...) Oddział w D. z dnia 17 stycznia 2013 roku, (...) Banku (...), (...) w L. z dnia 28 stycznia 2013 roku oraz Banku (...) we W. z dnia 8 lutego 2013 roku. W ocenie Sądu nie ma jakichkolwiek wątpliwości, że w skład spadku po H. R. w chwili śmierci spadkodawczyni wchodziły wyłącznie. Punkt 1 - równowartość kwoty 831,67 USD zgromadzonej na rachunku bankowym numer

(...)prowadzonym przez Bank (...)Oddział w D.. Punkt 2 - samochód osobowy marki T. (...). Punkt 3 - zegarek marki D.. Punkt 4 - złoty pierścionek z różowym kamieniem syntetycznym. Jednocześnie należy podkreślić, iż Sąd w toku postępowania nie stwierdził, aby wnioskodawczyni posiadała jakiś inny majątek, a w szczególności wskazywany przez wnioskodawcę oraz świadka M. G. (1)[? 00:15:42.187]

środki pieniężne czy też biżuterię. Biorąc pod uwagę, że twierdzenia i zeznania tych osób nie znalazły potwierdzenia w innych dowodach, Sąd nie dał im wiary w kwestii dotyczącej składu i wartości majątku spadkowego. Analizując, bowiem pozostałe wymienione wyżej dowody Sąd ustalił, że spadkodawczyni w roku 2002 po powrocie ze Stanów Zjednoczonych zamieszkała wraz z uczestnikiem postępowania i jego rodziną w nieruchomości, którą nabyli oni i rozbudowali za swoje pieniądze w 1986 roku. Nie jest przy tym kwestią sporną, że rozbudowa domu znajdującego się na tej nieruchomości czasami w formie darowizn, czasami w formie pożyczek, fakt ten wynika z własnoręcznych zapisków H. R.przedłożonych przez M. P., wspomagała finansowo spadkodawczynię. Niemniej jednak drugiego syna, to jest wnioskodawcę również wspierała finansowo, to znaczy przekazywała mu pieniądze na wykup mieszkania należącego wówczas do ojca uczestników, a który następnie zgodnie z umową darowizny z dnia 16 kwietnia 2010 roku, Repertorium A numer (...), stało się wyłączną własnością wnioskodawcy. Ze zgromadzonych w sprawie dokumentów wynikało również, że spadkodawczyni decydując się na powrót do kraju w 2002 roku przesłała na założone przez uczestnika postępowania Z. P.w Polsce konto, pieniądze ze sprzedaży mieszkania, 135.000 USD oraz oszczędności około 8.000 USD, jednak pieniądze te nadal należały do niej i to ona nimi zarządzała, zakładała lokaty czy też wypłacała je z konta. Z dowodu w postaci dyspozycji udzielenia pełnomocnictwa z dnia 27 grudnia 2002 roku wprost przy tym wynika, że uczestnik postępowania Z. P.wystawił H. R.po powrocie do kraju upoważnienie do korzystania z jego konta. Co więcej, na podstawie zeznań E. S.Sąd ustalił, że H. R.wydawała te pieniądze na własne potrzeby, elegancko się ubierała, wyjeżdżała na wczasy, do sanatorium, miała prywatnego masażystę. Z tych pieniędzy pokrywała też koszty swojego utrzymania i leczenia. Ponadto część tych pieniędzy jeszcze w 2003 roku przeznaczała na założenie na piętrze budynku, w którym zamieszkiwała instalację CO wraz z piecem gazowym. Jak przyznała żona uczestnika postępowania, K. P.słuchana w charakterze świadka, spadkodawczyni wręczyła jej również kwotę 25.000 złotych z przeznaczeniem na swój pochówek i postawienie nagrobka. W tym miejscu należy też podkreślić, że co prawda słuchana w charakterze świadka W. L.twierdziła, iż to spadkodawczyni w całości sfinansowała zakup działki i rozbudowę domu uczestnika postępowania, jednak Sąd uznał te zeznania za niewiarygodne, skoro stały one w sprzeczności z pozostałymi przeprowadzonymi w sprawie dowodami. W niniejszej sprawie nie ulegało również wątpliwości, że w 2008 roku H. R.zapadła na chorobę Parkinsona, która objawiała się niekontrolowanym drżaniem kończyn, co powodowało między innymi jej problemy z pisaniem. W wyniku tej choroby przestała jeździć samochodem i wszelkie wizyty na przykład w banku odbywały się z pomocą upoważnionej osoby, to jest uczestnika postępowania Z. P., gdyż wzorcowy podpis H. R.nie pokrywał się z ówczesnym już niekształtnym, o czym świadczy dokument w postaci kserokopii jej dowodu osobistego z roku 2008. Natomiast, kiedy spadkodawczyni zachorowała, to początkowo zajmował się nią uczestnik postępowania wraz z wynajętą opiekunką. W późniejszym czasie, kiedy choroba spadkodawczyni rozwinęła się i wymagała całodobowej, zaszła konieczność umieszczenia jej w Domu Opieki Społecznej. Koszt pobytu spadkodawczyni w tej placówce w całości pokrywany był z jej obu emerytur, to jest zagranicznej i polskiej, przy czym opłatami zajmował się uczestnik postępowania. Dodatkowo uczestnik wykupował spadkodawczyni nierefundowane leki, opłacał prywatne zabiegi rehabilitacyjne i wizyty lekarskie. Fakt ten wynikał wprost z dowodów z przesłuchania uczestnika postępowania oraz zeznań świadków K. P., M. P., I. Z.i E. S., które to dowody korelowały z dowodami w postaci kserokopii zaświadczenia Domu Pomocy Społecznej w B.z dnia 13 września 2012 roku. Pismo Ośrodka Pomocy (...)w B.z dnia 12 września 2012 roku z załącznikami, faktury VAT numer (...)z dnia 28 stycznia 2009 roku oraz zestawienia obrotów i sald Domu Pomocy Społecznej w B.za okres od 2 stycznia 2009 roku do 20 grudnia 2009 roku, od 1 stycznia 2010 roku do 31 grudnia 2010 roku i od 1 stycznia 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku. Z tych wszystkich względów w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości fakt, iż spadkodawczyni rozdysonowała pieniądze zaoszczędzone niegdyś w Stanach Zjednoczonych, a po jej śmierci pozostała jedynie kwota 831 i 67 USD zgromadzone na rachunku bankowym numer (...), prowadzonym przez Bank (...) S.A.I Oddział w D., którą po jej śmierci pobral uczestnik postępowania. Na podstawie zeznań świadków K. P.i M. P., które to zeznania były spójne i wzajemnie się uzupełniały, Sąd ustalił nadto, że po spadkodawczyni z biżuterii pozostał jedynie pierścionek z różowym oczkiem i zegarek, albowiem zgodnym z jej życzeniem pochowana została z dwiema obrączkami po dwóch

mężach i pierścionkiem z czerwonym oczkiem oraz w oryginalnym futrze z nerek. Nie ulegało również wątpliwości, że spadkodawczyni była właścicielką samochodu osobowego marki T. (...), rok produkcji 1992, numer rejestracyjny (...), który otrzymał uczestnik postępowania na podstawie umowy darowizny z dnia 6 stycznia 2003 roku dołączonej do akt sprawy przez M. P.. Sąd ustalił nadto na podstawie zeznań świadka M. P., iż spadkodawczyni niegdyś była właścicielką pojazdu marki S. (...), jednak samochód ten darowała M. P. jako swojej wnuczce, co wynika z kserokopii dowodu rejestracyjnego tego pojazdu. Wszystkie te okoliczności świadczą natomiast o niewiarygodności zeznań świadka M. G. (2)[? 00:22:24.980]

w tym zakresie. Biorąc więc pod uwagę, że przedmiotem działu spadku są jedynie przedmioty majątkowe, które istnieją w chwili orzekania i należą do majątku spadku, Sąd obowiązany był uwzględnić zmiany jakie zaszły w składnikach tego majątku po śmierci spadkodawczyni. Dlatego też ustalił, że w skład spadku po H. R. wchodzi równowartość kwoty 831 i 67 USD zgromadzonych na rachunku bankowym wskazanym wyżej, prowadzonym przez Bank (...) I Oddział S.A. I Oddział w D., samochód osobowy marki T. (...), zegarek marki D. [? 00:23:00.834]

oraz złoty pierścionek z różowym kamieniem syntetycznym. Jeśli zaś chodzi o wartość tych składników majątkowych, to wskazać należy, że wartość środków pieniężnych określonych na kwotę 831, 67 USD zgromadzonych na rachunku bankowym wynikała wprost z dokumentów w postaci potwierdzenia wypłaty z dnia 8 listopada 2011 roku. Jednocześnie Sąd ustalił równowartość tej kwoty w przeliczeniu na walutę polską w oparciu o średni kurs dolara amerykańskiego w Narodowym Banku Polskim na dzień orzekania, to jest na dzień 10 lipca 2015 roku, który wynosił kwotę 3,7709 złotego. W związku z tym wartość tego składnika majątkowego stanowi obecnie kwota 3.136 złotych i 14 groszy. Jeżeli chodzi o wartość spadkowego pojazdu, to podkreślić należy, że uczestnik postępowania nie sprzeciwił się wartości wskazanej przez wnioskodawcę we wniosku, dlatego też Sąd uznał że wartość tego składnika majątkowego wynosi kwotę 2.500 złotych. Sąd natomiast wycenił pozostałe składniki majątku spadku, to jest zegarek na kwotę 400 złotych oraz złoty pierścionek z różowym kamieniem na kwotę 500 złotych na podstawie opinii pisemnej biegłego sądowego z zakresu szacowania ruchomości J. P.[? 00:24:19.765]

z dnia 8 listopada 2014 roku. Oceniając wskazaną opinię Sąd stwierdził, że nie zawiera ona luk, jest pełna, jasna i wyczerpująca, a przedstawione w niej wnioski zostały należycie i rzeczowo uzasadnione. Nie ujawniły się także żadne powody, które osłabiły by zaufanie do biegłego lub bezstronności biegłego. Tym samym w ocenie Sądu, wskazana opinia stanowi całkowicie wiarygodny dowód stwierdzonych w nim faktów. Z tych względów na podstawie przytoczonych przepisów orzeczono jak w punkcie 1 postanowienia. Przepis art. 211 Kodeksu cywilnego stanowi, że każdy zespół współwłaścicieli może żądać, ażeby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej chyba, że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo, że pociągało by za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości. Na mocy art. 1035 Kodeksu cywilnego, przepis ten stosuje się odpowiednio także do działu spadku. Odpowiednie stosowanie tego przepisu oznacza jednak, iż musi ono być dostosowane do charakteru specyfiki postępowania o dział spadku. W związku z tym należy przyjąć, iż dział spadku powinien polegać na podziale fizycznym rzeczy lub prawa, albo rozdzieleniu poszczególnych przedmiotów majątkowych wchodzących w jego skład pomiędzy spadkobierców, o ile tylko taki podział nie byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno gospodarczym przeznaczeniem tych przedmiotów, albo nie pociągało by za sobą istotnej zmiany lub znacznego zmniejszenia ich wartości. Jednocześnie konieczne jest zwrócenie uwagi na to, że o rozstrzygnięciach dotyczących dzielonego majątku decydują okoliczności istniejące w chwili działu, tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 1979 roku III CRN 107/79 OSNC 1980 numer 2 pozycja 33, przy czym ocena co do tego w jaki sposób, jaki sposób podziału najlepiej odpowiadał usprawiedliwionym interesom każdego ze spadkobierców, wymaga rozważenia ich sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej. Należy jednocześnie pamiętać, że w oparciu o przepisy art. 622 par. 1 kpc w związku z art. 688 kpc, Sąd jest zobowiązany nakłaniać uczestników postępowania do dokonania zgodnego działu spadku oraz uwzględniać zgodne ich stanowisko co do sposobu podziału, nawet jeżeli dotyczy ono tylko części tego majątku. Z drugiej strony, w przypadku braku zgody co do podziału całego majątku spadku, Sąd powinien dążyć do tego, aby w wyniku podziału każdy ze spadkobierców otrzymał przedmioty należące do spadku, odpowiadające w jak najwyższym stopniu wartości ich udziału w tym majątku. Podnosząc zapisane wyżej zasady działu spadku do okoliczności niniejszej sprawy należy podkreślić, że w zasadzie

była pełna zgoda pomiędzy wnioskodawcą i uczestnikiem postępowania, co do sposobu dokonania działu spadku po H. R.. Zgodnie bowiem wystąpili oni, aby przyznać wnioskodawcy przedmiot, taki jak zegarek i złoty pierścionek zaś uczestnikowi postępowania samochód osobowy. Sąd podzielił więc tym zakresie to zgodne stanowisko. Wnioskodawca wystąpił również o przyznanie mu połowy środków zgromadzonych na rachunku bankowym spadkodawczyni, nie mniej jednak z uwagi na fakt, iż pieniądze te już wcześniej wybrał uczestnik postępowania, a więc w skład spadku nie wchodzi takie środki pieniężne lecz ich równowartość, należało przyznać ten składnik majątkowy właśnie uczestnikowi postępowania, oczywiście z obowiązkiem spłaty połowy kwoty równowartości na rzecz wnioskodawcy. Taki podział zdaniem Sądu realizuje postulat, aby każdy ze spadkobierców w wyniku działu spadku otrzymał przedmioty majątkowe odpowiadające w jak największym stopniu wartości ich udziałów w tym majątku. Mając to na uwadze na podstawie wskazanych przepisów orzeczono jak w punkcie 2 postanowienia. Według przepisów art. 212 par. 1 zdanie 1 kpc w związku z art. 1035 Kodeksu cywilnego, jeżeli dział spadku następuje na mocy orzeczenia Sądu, wartość poszczególnych udziałów może być wyregulowana przez dopłaty pieniężne. Mając więc na względzie, że wartość składników majątkowych otrzymanych przez wnioskodawcę oraz uczestnika postępowania jest różna, Sąd stosownie do treści tych przepisów ustalił, że zachodzi w tym przypadku konieczność zasądzenia dopłaty w celu wyrównania wartości ich udziałów w tym majątku. Biorąc pod uwagę, że wnioskodawca otrzymał w wyniku działu spadku majątek o wartości 900 złotych, a uczestnik postępowania majątek o wartości 5.636 złotych 14 groszy, należało przyjąć, że uczestnik jest zobowiązany zapłacić wnioskodawcy z tego tytułu kwotę 2.368 złotych 07 groszy. Przepisy art. 212 par. 3 zdania 1 i 2 kc w związku z art. 1035 kc, stanowią z kolei, że w przypadku gdy ustalone zostały dopłaty lub spłaty, Sąd oznaczy termin i sposób ich uiszczenia, wysokość i termin uiszczenia odsetek, a w razie potrzeby także sposób ich zabezpieczenia, przy czym w razie rozłożenia dopłat i spłat na raty, terminy ich uiszczenia nie mogą łącznie przekraczać lat 10. Stosownie do tego obowiązku Sąd ustalił, że powyższą kwotę uczestnik postępowania spłaci jednorazowo w terminie 1 miesiąca od daty uprawomocnienia się postanowienia. Ustalając taki sposób zapłaty i jej termin, Sąd miał przede wszystkim na względzie, że uczestnik jest w stanie zebrać w takim okresie wskazaną kwotę. Pan wnioskodawca powinien jak najszybciej uzyskać należne mu pieniądze. Jednocześnie Sąd miał na względzie, że termin nieuiszczenia spłat określony w postanowieniu sądowym musi przypadać na okres po uprawomocnieniu się postanowienia zasądającego, tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2002 roku II CK 21/02 nie publikowane. Dodatkowo Sąd ustalił obowiązek zapłaty odsetek ustawowych na wypadek opóźnienia płatności. Z tych względów w oparciu o wskazane przepisy orzeczono jak w punkcie 3 postanowienia. Zgodnie z przepisem art. 624 zdanie 2 kpc w związku z art. 1035 kc, jeżeli w wyniku podziału całej rzeczy, albo jej część przypadnie spadkobiercy, który nie włada tą rzeczą lub jej częścią, Sąd w postanowieniu o dział spadku orzeknie również, co do wydania jej przez pozostałych spadkobierców, określając stosownie do okoliczności termin wydania. Mając więc na względzie, że uczestnik postępowania jest obecnie w posiadaniu zegarka i złotego pierścionka, które to przedmioty w wyniku działu spadku zostały przyznane wnioskodawcy, Sąd nakazał mu wydanie przedmiotowych ruchomości, przy czym uznał, że ruchomości te powinny być wydane również w terminie 1 miesiąca od daty uprawomocnienia się postanowienia. Mając powyższe na względzie na podstawie przytoczonych przepisów należało orzec jak w punkcie 4 postanowienia. W rozpoznawanej sprawie uczestnik postępowania korzystał z pomocy prawnej udzielonej mu z urzędu, zgodnie zaś z przepisem art. 29 ustęp 1 Ustawy prawo o adwokaturze, koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa. Obowiązek pokrycia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej nie jest obowiązkiem mieszczącym się w formule obowiązku zwrotu kosztów postępowania między uczestnikami postępowania lecz ma charakter publiczno prawny i subsydiarny, gdyż powstaje dopiero wówczas gdy egzekucja kosztów zasądzonych od przeciwnika procesowego, uczestnika postępowania korzystającego z pomocy prawnej udzielonej z urzędu okazała się bezskuteczna, albo gdy kosztami postępowania został obciążony uczestnik postępowania korzystający z pomocy prawnej z urzędu lub też jeżeli koszty postępowania zostały stosunkowo rozdzielone, a opłaty z tytułu udzielonej pomocy prawnej nie zostały zapłacone w całości lub w części. Skarb Państwa nie będzie więc nimi obciążony jedynie w sprawie, której kosztami postępowania obciążony został przeciwnik procesowy, uczestnika postępowania korzystającego z pomocy udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, tak w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 października 2013 roku I ACA 23/13 Lex numer 1386079. Taka natomiast sytuacja nie zaistniała w niniejszej sprawie, albowiem żaden z uczestników postępowania nie został obciążony kosztami postępowania. Wynagrodzenie należne pełnomocnikowi z urzędu uczestnika postępowania wyniosło natomiast kwotę 3.600 złotych par. 9 punkt 3 w związku z par. 6 punkt 6 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, tekst jednolity Dziennik Ustaw 2013 roku poz. 461, przy czym należało podwyższyć je o podatek VAT, zgodnie z par. 2 ustęp 3 cytowanego rozporządzenia, co daje łącznie kwotę 4.428 złotych. Mając powyższe na względzie na podstawie przepisów orzeczono jak w punkcie 5 postanowienia. Według natomiast wyrażonej w art. 520 par. 1 kpc, zasady każdy uczestnik postępowania nieprocesowego ponosi koszty, które sam wydatkował bezpośrednio lub które powstały na skutek uwzględnienia przez Sąd jego wniosku o przeprowadzenie określonej czynności. Stosownie natomiast do przepisu art. 113 ustęp 1 ustawy o kosztach Sądowych w sprawach cywilnych, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę dystancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu, a więc w tym przypadku przepisu art. 520 par. 1 kpc. Mając zaś na uwadze, iż w toku postępowania ze Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie zostały uiszczone wydatki w łącznej kwocie 1.309 złotych 17 groszy, związane z uzyskaniem informacji z banków oraz wynagrodzeniem biegłego sądowego, należało obciążyć nimi po połowie wnioskodawcę i uczestnika postępowania. Biorąc jednak pod uwagę fakt, iż uczestnik postępowania został w niniejszej sprawie zwolniony od kosztów sądowych w całości, zaś wnioskodawca uiścił opłatę od wniosku w wysokości 1.000 złotych zamiast należnej jej w kwocie 500 złotych, Sąd zaliczył tę kwotę na poczet należności wnioskodawcy wynoszący 654 złote 59 złotych i nakazał mu uiścić na rzecz Skarbu Państwa z tego tytułu jedynie kwotę 154 złote 59 groszy. W związku z powyższym należało orzec, jak w punkcie 6 postanowienia. Orzeczenie o kosztach postępowania punkt 7 postanowienia znajduje oparcie w przepisie art. 520 par. 1 kpc.

[koniec części 00:34:57.393]